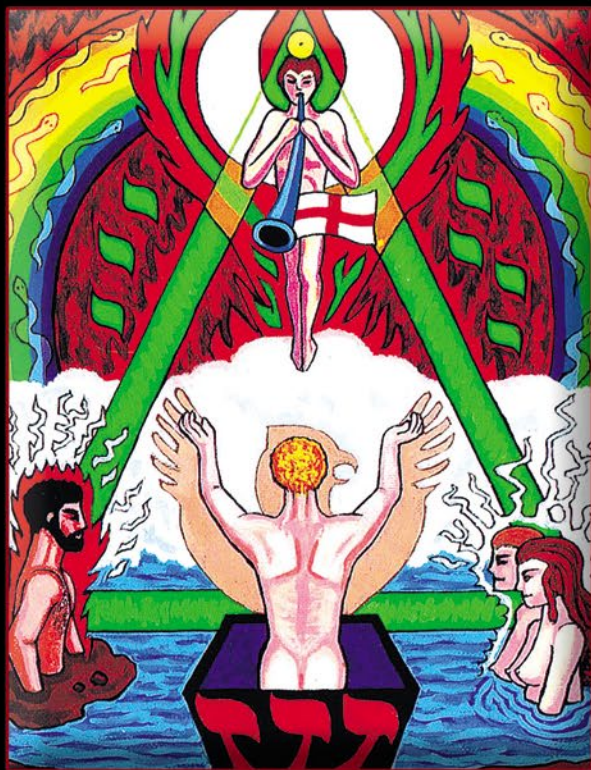

RYTUALNY TAROT

ZAKONU ŻŁOTEGO BRZASKU

Klucze do rytuałów, symboliki, magiji i dywinacji

CHIC CICERO, SANDRA TABATHA CICERO

CHIC CICERO
SANDRA TABATHA CICERO

RYTUALNY
TAROT
ZAKONU ŻŁOTEGO
BRZASKU

*Klucze do rytuałów,
symboliki, magiji i dywinacji*

TYTUŁ ORYGINAŁU:
Golden Dawn Magical Tarot

Przełożył: Maciej Lorenc
Redakcja: Dominika Dudarew
Korekta: Beata Piecychna
DTP: skladigrafika@gmail.com

Wszystkie ilustracje wewnątrz książki udostępniło wydawnictwo Llewellyn.
W wydaniu polskim ilustracje kart, znajdujące się na okładce i wewnątrz książki,
zaczepnięto z talii *Magiczny Tarot Zakonu Złotego Brzasku*.

Translated from
GOLDEN DAWN MAGICAL TAROT
Copyright © 1997 Chic Cicero & Sandra Tabatha Cicero
THE GOLDEN DAWN RITUAL TAROT
Copyright © 1991, 1994 Chic and Sandra Tabatha Cicero
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

Copyright © for Polish edition by ILLUMINATIO Łukasz Kierus 2014

Wszelkie prawa do polskiego przekładu i publikacji zastrzeżone. Powielanie i rozpowszechnianie z wykorzystaniem jakiejkolwiek techniki całości bądź fragmentów niniejszego dzieła bez uprzedniego uzyskania pisemnej zgody posiadacza tych praw jest zabronione.

Wydanie I
Białystok 2014
ISBN: 978-83-64645-00-6

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku:
www.facebook.com/illuminatiopl

www.illuminatio.pl

Wydawnictwo ILLUMINATIO Łukasz Kierus
E-mail: wydawnictwo@illuminatio.pl
Dział handlowy: zamowienia@illuminatio.pl

Pełna oferta wydawnictwa jest dostępna na stronie www.illuminatio.pl

SPIIS TREŚCI

Słowo wstępne	11
----------------------------	-----------

ROZDZIAŁ 1. Tarot a Drzewo Życia	19
---	-----------

Kabała – Drzewo Życia – Dziesięć sefirot – Schematy na Drzewie Życia – Cztery światy – Poziomy duszy – Podstawy Tarota – Triumfy – Alfabet hebrajski – Triumfy Tarota na Drzewie Życia – Karty małe – Skale kolorystyczne – Kolory dopełniające – Dekanaty – Karty dworskie

ROZDZIAŁ 2. Wielkie Arkana	57
---	-----------

Głupiec – Mag – Arcykapłanka – Cesarzowa – Cesarz – Arcykapłan – Kochankowie – Rydwan – Moc – Pustelnik – Koło Fortuny – Sprawiedliwość – Wisiielec – Śmierć – Umiarkowanie – Diabeł – Wieża – Gwiazda – Księżyc – Słońce – Sąd – Wszechświat

ROZDZIAŁ 3. Małe Arkana	103
--------------------------------------	------------

JOD-OGIEŃ

As Róźdzek – Dwójka Róźdzek – Trójka Róźdzek – Czwórka Róźdzek – Piątka Róźdzek – Szóstka Róźdzek – Siódemka Róźdzek – Ósemka Róźdzek – Dziewiątka Róźdzek – Dziesiątka Róźdzek

HE-WODA

As Pucharów – Dwójka Pucharów – Trójka Pucharów – Czwórka Pucharów – Piątka Pucharów – Szóstka Pucharów – Siódemka Pucharów – Ósemka Pucharów – Dziewiątka Pucharów – Dziesiątka Pucharów

WAW-POWIETRZE

As Mieczy – Dwójka Mieczy – Trójka Mieczy – Czwórka Mieczy – Piątka Mieczy – Szóstka Mieczy – Siódemka Mieczy – Ósemka Mieczy – Dziewiątka Mieczy – Dziesiątka Mieczy

KOŃCOWE HE-ZIEMIA

As Dysków – Dwójka Dysków – Trójka Dysków – Czwórka Dysków – Piątka Dysków – Szóstka Dysków – Siódemka Dysków – Ósemka Dysków – Dziewiątka Dysków – Dziesiątka Dysków

ROZDZIAŁ 4. Karty dworskie. 165

Król Róździek – Królowa Róździek – Książę Róździek – Księżniczka Róździek – Król Pucharów – Królowa Pucharów – Książę Pucharów – Księżniczka Pucharów – Król Mieczy – Królowa Mieczy – Książę Mieczy – Księżniczka Mieczy – Król Dysków – Królowa Dysków – Książę Dysków – Księżniczka Dysków

RODZIAŁ 5. Techniki rytualne i dywinacyjne 191

Mniejszy Rytuał Odpędzenia Pentagramu – Rytuał Relaksacyjny – Rytualna Kąpiel – Rytuał Konsekracji Tarota – Mniejszy Rytuał Odpędzenia Heksagramu – Rozbudowany Rytuał Konsekracji Tarota – Rytuał Konsekracji – Większy Rytuał Inwokacji Pentagramu – Prosta Medytacja nad Tarotem – Rytuał Tarota Oparty na Czwórkach – Różokrzyżowy Rytuał Tarota – Znajdowanie Karty Urodzeniowej – Osobista Formuła Tarota – Talizmaniczny Rytuał Tarota – Wywoływanie wizji i projekcja astralna – Wizyjny Rytuał Tarota – Praca ze snami i Tarotem – Inwokujący Rytuał Senny – Dywinacja – Związki i interpretacje kart – Znaczenie Wielkich Arkanów – Znaczenie Małych Arkanów – Karty dworskie – Ogólne znaczenie kilku podobnych kart w rozkładzie – Ogólne znaczenie kart dworskich – Rozkłady Tarota – Rozkład dziesięciokartowy – Rozkład piętnastokartowy – Otwieranie klucza – Kilka uwag końcowych na temat trzydziestu dwóch ścieżek mądrości

Bibliografia 281

SŁOWO WSTĘPNE

Tarot – obrazkowy podręcznik odwiecznej, ezoterycznej mądrości – od stuleci był używany przez okultystów, mistyków i magów do dywinacji i medytacji. Przyciągał uwagę zarówno osób zainteresowanych wszystkim, co dziwaczne, jak i słynnych artystów, poetów, magów i psychologów. Wielu ludzi, którzy nie są zaznajomieni z zachodnią tradycją magiczną, uważa, że karty Tarota są ładnym, ale niezbyt zrozumiałym narzędziem wróżbiarskim. Tak naprawdę Tarot stanowi kompletny i skomplikowany system opisywania ukrytych sił leżących u podstaw Wszechświata. Jest także kluczem do wszystkich nauk okultystycznych oraz strukturą otwierającą różne części ludzkiej psychiki. Wszechstronne studia nad Tarotem wymagają nakładów czasowych porównywalnych ze zdobyciem tytułu akademickiego w dziedzinie psychologii i teologii. Każda karta Tarota jest astralnym zwierciadłem ludzkiego umysłu. Każda z nich jest także zwierciadłem ludzkiej duszy.

Pochodzenie Tarota pozostaje zagadką. Niektórzy twierdzą, że Tarot był używany już w starożytnym Egipcie, a jego korzenie mogą sięgać nawet Atlantydy. Według innych osób, wielkie umysły ezo-

teryczne, które były świadkami spalenia Biblioteki Aleksandryjskiej, postanowiły uchronić mądrość wieków przed zapomnieniem i ukryły ją pod postacią kart. Zwolennicy jeszcze innej teorii uważają z kolei, że Tarot wywodzi się z Dalekiego Wschodu lub od Cyganów. Bez względu na to, jak romantyczne byłyby te historie, po dziś dzień nie zostały one w żaden sposób potwierdzone. Zgodnie z naszą wiedzą, Tarot powstał na początku czternastego wieku i był używany do nauki przez osoby, które nie umiały czytać. Korzystali z niego także miłośnicy hazardu. Natomiast w dziewiętnastym wieku Tarot służył niemal wyłącznie do wróżenia. Większość ówczesnych talii opierała się na tzw. talii Grigonneura, której właścicielem był Karol VI, król Francji.

W połowie dziewiętnastego wieku w Europie miało miejsce odrodzenie okultystyczne, którego inicjatorem był taki myśliciel ezoteryczny jak Eliphas Levi. Pociągnęło ono za sobą poważniejsze studia nad Tarotem i związkiem jego symboliki z Kabałą. Pochodzenie Tarota w dalszym ciągu pozostaje tajemnicą, a na dodatek nie wiadomo, czy jego twórcy celowo umieścili na kartach kabalistyczną symbolikę, czy nie. Nie zmienia to jednak faktu, że obydwa te systemy – Kabała i Tarot – są od strony teoretycznej na tyle podobne, że doskonale się uzupełniają. Gdyby rzeczywiście pochodziły z dwóch różnych źródeł, byłoby to tylko dowodem na to, że u ich podstaw leży uniwersalna Boska Prawda.

W dziewiętnastym wieku nastąpił rozkwit zainteresowania współczesnym Tarotem Hermetycznym opierającym się na zasadach Kabały – mistycznej mądrości starożytnych Żydów. Kabała Hermetyczna stanowiła główny obiekt zainteresowań Hermetycznego Zakonu Złotego Brzasku. Założony w 1888 roku przez grupę kabalistów, wolnomularzy, teozofów i różokrzyżowców, Złoty Brzask powstał jako magiczne bractwo inicjacyjne kobiet i mężczyzn, których celem było poznawanie, przekazywanie i podtrzymywanie zachodniej tradycji misteryjnej. Ta niezwykła organizacja

stworzyła ustrukturyzowany program nauczania zachodniej magii, łącząc ze sobą różne elementy Kabały, astrologii, Tarota, hermetyzmu, geomancji i magii enochiańskiej. Praktycznie wszystkie najlepsze książki poświęcone zachodniej magii i mistycyzmowi zostały napisane przez jej członków lub pod ich wpływem. Do najbardziej znanych osób związanych z tą grupą należą S.L. MacGregor Mathers, dr W. Wynn Westcott, Dion Fortune, A.E. Waite, Aleister Crowley, Paul Foster Case i Israel Regardie. Ich prace cieszą się niesłabnącym uznaniem wśród współczesnych magów. Tak naprawdę większość nauk Zakonu została powielona i wykorzystana przez osoby i grupy, które nawet słowem nie wspominały o Złotym Brzasku.

Łącznikiem pomiędzy przeszłością a teraźniejszością Zakonu jest osoba Israela Regardiego, znanego także jako Wielce Szanowny Frater *Ad Majorem Adonai Gloriam*. Jako człowiek głęboko uduchowiony, Wielce Szanowny Frater A.M.A.G. był oddany głównemu celowi Zakonu – kultywowaniu Zachodniej Tradycji Misteryjnej. Dlatego też kiedy w 1937 roku stawało się jasne, że *Stella Matutina*, odłam pierwotnego Zakonu, zaczyna podupadać, a Tradycji grozi odejście w niepamięć, Regardie postanowił opublikować program nauczania *Stella Matutina*. W ten sposób wykonał pierwszy krok mający na celu utrzymanie przy życiu Hermetycznego Zakonu Złotego Brzasku i jego nauk. Drugim krokiem miało być wskrzeszenie samego Zakonu.

Po wydaniu *The Golden Dawn* Wielce Szanowny Frater A.M.A.G. czekał jeszcze cztery dekady, aby móc ustanowić prawomocną gałąź inicjacyjną Hermetycznego Zakonu Złotego Brzasku w Stanach Zjednoczonych. Sposób, w jaki latarnia Ukrytej Wiedzy przeszła w amerykańskie ręce, stanowi fascynujący przykład magii i synchroniczności. Pozostawiając niektóre rzeczy w tajemnicy, pozwólmy sobie teraz przytoczyć kilka faktów.

W 1977 roku pewien Frater S wraz z żoną założyli autonomiczną świątynię Złotego Brzasku w Columbus, w stanie Georgia. Fra-

ter S zaczął wtedy budować Kryptę Adeptów, potężną komnatę rytualną niezbędną do prawomocnego inicjowania na stopień *Adeptus Minor*, $5^{\circ}=6^{\circ}$. W 1980 roku Frater S i jego żona rozpoczęli korespondencję z Israellem Regardiem, który interesował się ich działaniami i pomógł im w zdobyciu niezbędnych dokumentów Zakonu. Służył im także radami.

W międzyczasie osoba, którą będziemy nazywać Soror M, rozpoczęła pod okiem Israela Regardiego szeroko zakrojone studia magiczne w Kalifornii. Znali się jeszcze z początku lat siedemdziesiątych. Do dnia dzisiejszego Soror M pozostaje jedyną osobą, w przypadku której Regardie zgodził się na osobisty trening magiczny. Na początku lat osiemdziesiątych ona także postanowiła założyć świątynię Złotego Brzasku.

W stanie Tennessee natomiast pewien uczony i mag ceremonialny, którego będziemy nazywać Fraterem E, inicjował się przez wszystkie stopnie Zewnętrznego Zakonu Złotego Brzasku. Na początku lat osiemdziesiątych on także zaczął korespondować z Israellem Regardiem.

W ten sposób powstały odpowiednie warunki do wskrzeszenia Zakonu Złotego Brzasku. Trzy osoby, o których przed chwilą wspomnieliśmy, czyli Frater S, Soror M i Frater E, nie znały się, a łączyła je wyłącznie kluczowa postać w całej tej historii, czyli Israel Regardie.

Prace nad ukończeniem Krypty znajdującej się w świątyni w Georgii trwały przez kilka lat, ponieważ jej zbudowanie było niezwykle wymagającym zadaniem. W 1982 roku, kiedy Krypta była prawie gotowa, rozpoczęły się przygotowania do spotkania Wielce Szanownego Fratera A.M.A.G., Soror M, Fratera S i Fratera E.

Miało ono miejsce dokładnie w czerwcu 1982 roku. Wszystkie te osoby po raz pierwszy spotkały się w jednym miejscu. 26 czerwca 1982 roku, w Boże Ciało, Israel Regardie, nasz Wielce Szanowny Frater A.M.A.G., przeprowadził ceremonię konsekracji Krypty Adeptów. Tego samego dnia inicjował Soror M na stopień $5^{\circ}=6^{\circ}$.

Następnego dnia uczynił to samo w przypadku Fratera E. Przy okazji inicjował wtedy także jednego neofitę.

W ten sposób w Stanach Zjednoczonych został prawomocnie ustanowiony Drugi Zakon. Była to także jedyna sytuacja, gdy Wielce Szanowny Frater A.M.A.G. osobiście inicjował kogoś do Zakonu. Pragnął on bowiem, by Hermetyczny Zakon Złotego Brzasku pozostał stosunkowo małą, ale przystępną grupą magów, którzy są wierni pierwotnym celom i praktykom Zakonu. Kiedy czyta się listy i dokumenty Zakonu, widać wyraźnie, jak bardzo Regardie chciał uniknąć rozłamów i nadużywania nazwy Zakonu, które stanowią nieodłączny element działalności dużych organizacji. Od jego śmierci w 1985 roku, w kręgach okultystycznych modne stało się określanie własnej osoby mianem „osobistego ucznia Israela Regardiego”. Zapewniamy, że gdyby Wielce Szanowny Frater A.M.A.G. w dalszym ciągu żył, wiele osób miałoby się z czego tłumaczyć.

Gałąź Złotego Brzasku, którą Regardie założył w USA, znakomicie wywiązała się z powierzonego jej zadania utrzymania przy życiu magicznych praktyk Zakonu. Strumień energii reprezentowany przez Złoty Brzask został zachowany. Przywrócono kontakt z wewnętrznymi planami. Na dodatek wielu adeptów wzbogaciło Zakon posiadaną przez siebie wiedzą i doświadczeniem. (W dzień wiosennej równonocy 1988 roku w świątyni Soror M, w Los Angeles, miały miejsce obchody stulecia Złotego Brzasku). Świątynie istnieją obecnie w kilku stanach USA i w Kanadzie. Nie prowadzą one otwartych naborów, ponieważ jak głosi stare przysłowie: „Kiedy uczeń jest gotów, pojawia się nauczyciel”.

W ten sposób powracamy do Tarota. Tarot wykorzystywany oryginalnie w Złotym Brzasku opierał się na badaniach i późniejszych rysunkach S.L. MacGregora Mathersa. Członkowie Drugiego Zakonu byli zobowiązani kopiować ręcznie wszystkie karty i posługiwać się nimi w swojej pracy magicznej. Wiele talii cieszących się obecnie największą popularnością, w tym talia Ridera Waite’a oraz stworzo-

na przez Aleistera Crowleya talia Thota, opiera się właśnie na oryginałach Mathersa, chociaż w obu powyższych przypadkach pierwotna symbolika została zmieniona, aby dać wyraz osobistej wizji twórcy talii. W 1978 roku ukazała się talia namalowana przez Roberta Wanga, w największym stopniu odpowiadająca opisom znajdującym się w manuskryptach Złotego Brzasku.

Po kilku rozmowach z Israellem Regardiem, który nie ukrywał swojego rozczarowania istniejącymi taliami Tarota, rozpoczęliśmy prace nad Nowym Tarotem Rytualnym Złotego Brzasku. Miała to być talia, która spełniałaby symboliczne i rytualne wymagania systemu magiji Złotego Brzasku. Postanowiliśmy także, że znajdą się na niej zarówno barwy dopełniające, jak i kolorystyczne skale czterech kabalistycznych światów, które nigdy wcześniej nie zostały użyte podczas tworzenia talii Tarota. Krótko przed śmiercią Israela Regardiego odwiedziliśmy go w jego domu w Sedonie, w stanie Arizona. Po obejrzeniu kilku szkiców przedstawiających Wielkie Arkana, które wzięliśmy ze sobą, Regardie nie krył zainteresowania naszym projektem. Omówiliśmy różne sposoby wykorzystania talii przez uczniów oraz możliwość jej użycia podczas ceremonii inicjacyjnych Zakonu. Po wspaniałym pobycie w Sedonie wróciliśmy do domu. Dziesięć dni później, 10 marca 1985 roku, Regardie zmarł na rozległy zawał serca. Jego śmierć była dla nas potężnym ciosem. Postanowiliśmy jednak kontynuować prace nad talią, które dobiegły końca dopiero po czterech latach.

Magiczny Tarot Zakonu Złotego Brzasku jest rezultatem ciężkiej pracy i poświęcenia. Talia ta została stworzona z myślą o osobach, które poszukują wiarygodnego Tarota opartego na sprawdzonej tradycji. Niniejsza książka jest poświęcona symbolice wszystkich składających się na nią kart oraz kabalistycznych zasad leżących u jej podstaw. Rozdział pierwszy koncentruje się na podstawach Kabały, różnych sposobach patrzenia na Drzewo Życia oraz związkach Tarota z Kabałą. Poruszamy w nim także temat korespondencji astro-

logicznych i żywiołów. W rozdziale drugim znajduje się szczegółowy opis Wielkich Arkanów. Rozdział trzeci dotyczy Małych Arkanów (bez kart dworskich). W rozdziale czwartym zajmujemy się kartami dworskimi (nazywanymi także królewskimi). Przy każdej karcie zamieściliśmy także oryginalny opis pochodzący z rękopisów S.L. MacGregora Mathersa. Rozdział piąty zawiera praktyczne techniki dywinacyjne i rytualne, w których Tarot jest wykorzystywany jako narzędzie duchowego rozwoju.

Zaprojektowaliśmy dwie wersje Klucza Czternastego – karty Umiarkowanie – aby dopasować go do potrzeb złotobrzaskowego Rytuału Portalu. Karty przedstawiające Małe Arkana operują kolorami dopełniającymi, tak aby nawet osoba początkująca od razu mogła wyczuć właściwe danej karcie energie żywiołów. Owa metoda natychmiastowego wychwytywania energii ma na celu stymulację psychiki czytelnika (która jest bombardowana symbolami i barwami) i może służyć do poszerzania ezoterycznej świadomości. Tło każdej z tych kart jest uzależnione od kolorystycznych skal czterech kabalistycznych światów, których opis znajduje się w rozdziale pierwszym. Naszym zamiarem było ułatwienie zaawansowanym uczniom hermetyzmu medytacji i pracy rytualnej ze skalami kolorystycznymi.

Mamy nadzieję, że nasza talia przyniesie pożytek każdemu, kto będzie z niej regularnie korzystał, niezależnie od posiadanego doświadczenia.

Spadkobierco umierającego świata, wzywamy Cię do żywego piękna. Wędrowcze z dzikiej ciemności, wzywamy Cię do łagodnego światła. Zbyt długo trwałeś w ciemnościach – porzuć noc i szukaj dnia.

FRAGMENT CEREMONII NA STOPIEŃ NEOFITY

TAROT

A DRZEWO ŻYCIA

Nie da się prowadzić pogłębionych studiów nad Tarotem w oderwaniu od starożytnej wiedzy znanej jako Kabała. Owa mistyczna tradycja jest fundamentem, na którym opiera się współczesny Tarot Hermetyczny. Karty Tarota mogą być wykorzystywane jako okna umożliwiające poznanie i lepsze zrozumienie Kabały, której złożoność jest powodem frustracji wielu uczniów. Nie jest jednak ważne, czy pierwotni twórcy Tarota mieli zamiar stworzyć system obrazkowy wyjaśniający podstawowe założenia Kabały, czy nie. Nie da się bowiem zaprzeczyć temu, że oba te systemy doskonale do siebie pasują i wskazują na te same Boskie Prawdy. W niniejszym rozdziale znajduje się zwięzły opis tego, czym jest Kabała i w jaki sposób wiąże się ona z Tarotem. Dokładne zapoznanie się z zaprezentowanym tu materiałem z pewnością przyda się Czytelnikowi w jego pracy z Tarotem, ale także w szerzej rozumianych poszukiwaniach duchowych.

„Kabała” jest hebrajskim słowem, które oznacza „tradycję”. Nikt nie wie, gdzie dokładnie i kiedy narodziła się ta doktryna.

Wiadomo jednak, że przez wiele lat poprzedzających jej spisanie była ona przekazywana ustnie wśród hebrajskich kapłanów. Kabała jest całościowym systemem wiedzy mistycznej, w którym możemy doszukać się elementów zaczerpniętych z Egiptu i Chaldei. W pewnym stopniu wywarła ona wpływ na judaizm, chrześcijaństwo oraz islam. W którymś momencie została potępiona przez ortodoksyjny judaizm jako doktryna heretycka, ale udało się jej przetrwać. W dziewiętnastym wieku zyskała ogromną popularność przez wzgląd na odrodzenie okultystyczne, które miało wtedy miejsce w Europie. Działający w Anglii Hermetyczny Zakon Złotego Brzasku uczynił z niej kamień węgielny swoich poszukiwań magicznych. Kabała w dzisiejszej postaci jest żywą filozofią całego Wszechświata, umysłem Boga i duchowością rodzaju ludzkiego. Jest precyzyjnym systemem, który definiuje Kosmiczne Prawa i ukazuje nam, w jaki sposób możemy stosować mistyczne zasady w codziennym życiu. Jest to system na tyle uniwersalny, że może być studiowany przez każdego, bez względu na wyznawaną wiarę, oferując tym samym dostęp do technik magicznych i wiedzy duchowej zdobywanej poprzez medytację.

Możemy podzielić Kabałę na cztery kategorie, które w niektórych przypadkach na siebie zachodzą.

KABAŁA DOGMATYCZNA obejmuje studia nad kabalistycznymi tekstami, do których należą między innymi Zohar, Tora czy Sefer Jecira.

KABAŁA PRAKTYCZNA koncentruje się na tworzeniu talizmanów na potrzeby magii ceremonialnej.

KABAŁA LITEROWA zajmuje się gematrią – związkami zachodzącymi pomiędzy liczbami i literami alfabetu hebrajskiego, które umożliwiają dotarcie do ukrytego znaczenia hebrajskich słów i imion.

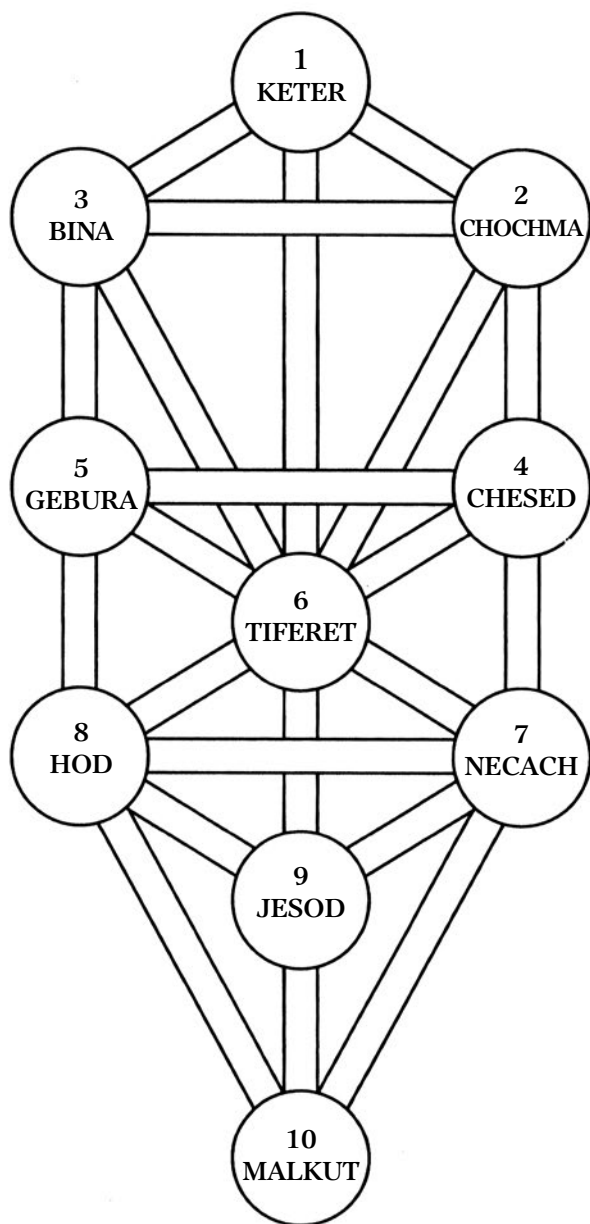
KABAŁA NIEZAPISANA odnosi się do wiedzy dotyczącej świętego symbolu nazywanego Drzewem Życia. W niniejszej książce

skupiamy się właśnie na Kabale niezapisanej, ponieważ znajomość Drzewa Życia jest niezbędna do prawidłowego zrozumienia Tarota.

Drzewo Życia (Etz ha-Chaim) jest najważniejszym symbolem Kabały. Już pierwsze spojrzenie pozwala nam stwierdzić, że jest to system oparty na doskonałej symetrii i pięknie. Składa się na niego dziesięć kręgów ponumerowanych od jednego do dziesięciu. Są one nazywane sefirotami. Uważa się je za emanacje Boskości. Sefirotory oraz dwadzieścia dwie łączące je ścieżki są nazywane trzydziestoma trzema ścieżkami mądrości. Sefirotory powstały z Boskości za sprawą płonącego miecza (lub błyskawicy), który przecina zasłony negatywnego bytu i bezustannie stwarza Wszechświat w cudownym blasku światła. Dwadzieścia dwie ścieżki powstały natomiast poprzez wznoszenie się Węża Mądrości – tendencję do osiągnięcia Boskości. Sefirotory można opisać jako centra energii lub boskiej świadomości, a łączące je ścieżki – jako kanały energetyczne.

Przyjrzyjmy się teraz każdej sefirze po kolei.

KETER jest pierwszą sefirą – zrodzoną przez Boskość z trzech zasłon negatywnego bytu, które znajdują się poza zasięgiem ludzkiego zrozumienia. Keter oznacza „Koronę”, a przyporządkowanym jej boskim imieniem hebrajskim jest „Eheje”, czyli „Jam jest”. Keter jest sferą czystego bytu duchowego, zjednoczenia z Bogiem. Bywa ona także nazywana Atik Jomin, Najwyższym, Ukrytym Pośród Ukrytych, Bezkresnym Obliczem oraz Punktem Pierwotnym. Jest to Jedność wykraczająca ponad wszelkie podziały i ostateczny spokój. Keter to miejsce, z którego bije boski biały blask; jest bóstwem niebędącym ani mężczyzną, ani kobietą – jest Źródłem Wszystkiego. To Najwyższa Istota Boskości, jaką jesteśmy w stanie odczuć. Keter jest Pierwotną Chwałą, której obraz magiczny stanowi profil starego brodatego króla. (Obraz magiczny jest symbolem, który mo-

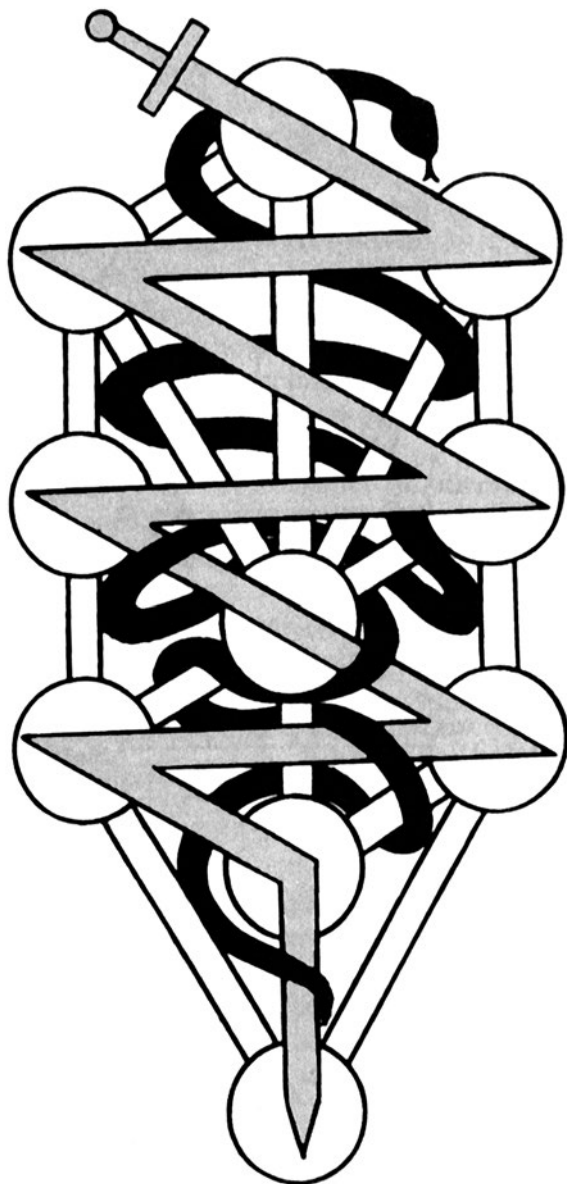

Drzewo Życia

żemy wykorzystać w odniesieniu do pojęć wymykających się wszelkiej symbolice – ów obraz pomaga nam je zrozumieć). Jest Pierwszą Przyczyną, pierwszymi zawirowaniami i pierwszymi oznakami manifestacji. Wszystko pochodzi z Keter i ostatecznie wszystko do niego powróci. Osiągnięcie pierwszej sefiry oznacza osiągnięcie absolutnego spokoju i oświecenia – oznacza realizację Wielkiego Dzieła.

CHOCHMA jest drugą sefirą, której nazwa oznacza „Mądrość”. Chochma jest niemalże przedłużeniem Keter. Stanowi przepływ Boskości do drugiego punktu, który jest odzwierciedleniem pierwszego. Z Absolutnej Jedni pojawia się pierwsza ekspresja biegunowości i równowaga przeciwieństw leżących u podstaw przejawionego Wszechświata. Energia Chochmy jest pozytywna i niezwykle dynamiczna, stanowi Stymulator Wszechświata. W Chochmie odnajdujemy pierwszy wyraz męskości, która przeciwstawia się androgynicznej naturze Keter. Podczas gdy Keter stanowi pełne spokoju centrum Wszechświata, Chochma to działanie i ruch. Jest to archetypowy Boski Ojciec, Abba. Chochmie przyporządkowane jest boskie imię hebrajskie „Jah”, które oznacza „Pan”. Obrazem magicznym tej sefiry jest postać brodatego mężczyzny. Innymi związanymi z nią symbolami są laska, linia prosta, stojący kamień i fallus. Chochmie nie odpowiada jednak wyłącznie czysta energia seksualna – sefira ta stanowi korzeń pozytywnej, męskiej, dynamicznej Siły. Jej Ziemską Czakrą, czyli fizyczną manifestacją, jest Mazloth, zodiak, witalna eksplozja energii, która zrodziła znaki astrologiczne. Doświadczenie Chochmy to wizja stanięcia twarzą w twarz z Bogiem.

BINA jest trzecią sefirą, której nazwa oznacza „Zrozumienie”. Stanowi ona żeńskie przeciwieństwo Chochmy. Jest Wielką Matką, Aimą, jakością negatywną, kobiecą. „Negatywność” oznacza tu jednak raczej „receptywność” – jest wolna od jakiegokolwiek war-

Płonący Miecz i Wąż Mądrości

tościowania, podobnie jak ma to miejsce w przypadku dodatnio i ujemnie naładowanych części składowych atomu. Pozytywność i negatywność są równie nierozłączne, jak jin i jang. Chochma, sefira dwoistości, z konieczności przepływa w trzeci obszar, aby mogła narodzić się naturalna równowaga przeciwieństw. Bina jest sefirą Formy (kolejna kobieca właściwość). Otrzymuje strumień dynamicznej energii z Chochmy i po raz pierwszy ją organizuje, nadając jej określony kształt. Siła i Forma są męskimi i kobiecymi działaniami, które powracają w całym Drzewie Życia, ale wywodzą się właśnie z Chochmy i Biny. Bina jest Matką dyscypliny, która ogranicza swobodny przepływ energii i zamyka ją w Formie. Boskim hebrajskim imieniem tej sefiry jest „Jod He Waw He Elohim”, co oznacza „Pan Bóg”. Bywa ona także nazywana Marą, Wielkim Morzem, a przypisana jest do niej planeta Saturn. Są z nią związane takie symbole jak trójkąt i puchar, a jej obrazem magicznym jest dojrzała kobieta.

Pomiędzy Biną a pozostałymi sefirotami znajduje się wielka przepaść nazywana Otchłanią. Symbolizuje ona różnicę w poziomach istnienia pomiędzy trzema górnymi sefirotami a resztą Drzewa Życia. W owej czeluści znajduje się niewidzialna sefira Daat. Nie do końca jest ona sefirą, ale może być łączona z przejściem przez Otchłani.

CHESED to czwarta sefira, której nazwa oznacza „Łaskę”. Jest ona pierwszą sefirą znajdującą się pod Otchłanią, a zatem pierwszą jakością naszego fizycznego Wszechświata. W Chesed możemy odnaleźć strukturalną podporę wszystkiego, co się przejawia. Chesed odbiera strumień energii, która została przekształcona i okiełznana przez Binę, po czym nadaje jej męski (pozytywny) charakter. Rozpoczyna to proces materializacji abstrakcyjnych energii Boskich Sefirot (sefirot znajdujących się ponad Otchłanią). Chesed jest matrycą, w oparciu o którą archetypowe idee przybiorą później konkretną postać.

SPODOBAŁ CI SIĘ FRAGMENT
KTÓRY PRZECZYTAŁEŚ?

Zamów książkę

RYTUALNY TAROT ZAKONU ŻŁOTEGO BRZASKU

w [księgarni Illuminatio](#)

SPRAWDŹ PEŁNĄ OFERTĘ WYDAWNICTWA NA

www.illuminatio.pl

Bądź na bieżąco i śledź nasze
wydawnictwo na **Facebooku**:

www.facebook.com/illuminatiopl

Książki wydawnictwa Illuminatio
znajdziesz również w **Magicznej Galerii**

www.CzaryMary.pl